

РЕШЕНИЕ

№ 23413

гр. София, 08.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 01.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **4797** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 24 от Закона за чужденците в Република България.

Образувано е по жалба на МД Б. Б., гражданин на Б., роден на хх г. срещу отказ за издаване виза от 15.4.2025 г., издаден от завеждащ Консулската служба към Посолството на Република България в [населено място], К..

Жалбоподателят твърди, че оспореният отказ е неправилен, незаконосъобразен и необоснован. Неправилно му е отказана виза. Твърди, че вече има сключен трудов договор с работодател на територията на Република България – „Марина сандс“ ООД със седалище [населено място]. Той фигурира и в регистрирани в Агенцията по заетостта чужденци за краткосрочна заетост. Подадена е и декларация от работодателя за спазването на изискването на чл. 28, ал. 1-2 от Закона за трудовата миграция и трудовата повинност като е предоставено жилище, както и декларация по чл. 7, ал.1, т. 2 от същия закон. Осигурен му е двупосочен самолетен билет.

Твърди, че е неясно в мотивите какво се има предвид под „предоставената информация относно целта и условията на планирания престой е ненадеждна“, без да се посочат конкретни факти, нито конкретно основание.

Посочено е, че има основателни съмнения че ще напусне територията на държавата членка преди изтичане на виза, без да е ясно кои държави членки ще напусне, нито доказателствата, въз основа

на които са тези основателни съмнения. Не са извършени никакви проверки, не са събрани никакви доказателства.

Не е спазен Регламент 810/2009 г. на ЕС. Не са извършени проверки от страна на Консулството дали кандидатът е обосновал целта на своя престой, дали разполага с достатъчно средства за издръжка и т.н. Нарушена е Всеобщата декларация за правата на човека и по-специално– чл. 23, предвиждащ правото на труд. Изпълнени са всички нормативни изисквания относно полагането на правото на труд.

Ответникът завеждащ Консулската служба към Посолството на Република България в [населено място], К. оспорва жалбата.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените доказателства, намира следното:

Съдът, като взе предвид установеното от относимите по делото писмени доказателства, намира следното от правна страна.

Жалбата е подадена в срок, от лице, имащо право на жалба, срещу подлежащ на оспорване акт. Ето защо съдът намира, че жалбата е допустима.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 9г, ал. 1 ЗЧРБ, както и заповед № 9/10.3.2024 г. и заповед № 95-00-26/16.1.2025 г.

Решението следва да бъде отменено като противоречащо на материалния закон.

Административното производство е започнало със заявление за издаване на виза, подадено от жалбоподателя. Като цел на посещението е посочено „сезонен работник за 90 дни“. Към заявлението са приложени доказателства в подкрепа на искането.

Предвид изложеното ответникът е издал оспорения акт, като е приел следното: Приложение VI на визовия кодекс на общността точка 10 и точка 13- Целта и условията на планирания престой не са обосновани. Предоставената информация относно целта и условията на планирания престой е ненадеждна. Има основателни съмнения за намерението Ви да напуснете територията на държавите членки преди изтичането на визата. Миграционен риск.

Представено е писмо от ДАНС, видно от което не се възразява срещу предоставянето на виза.

Отказът е издаден на Стандартен формуляр – Приложение VI към чл. 32, ал. 2 от Визовия кодекс, според който кандидатът се уведомява за решението за отказ и за мотивите, на които се основава, чрез стандартния формуляр, съдържащ се в приложение VI. Формулярът съдържа в 17 точки основанията за отказ, като в случая са отбелязани тези по т.10 и т. 13 - предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна и че са налице основателни съмнения за напускането на територията на държавите членки преди изтичането на визата.

Според съда, така изложените мотиви не съответстват на изискването по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК,

доколкото в оспорения акт не са изложени мотиви защо и по какъв начин е прието, че предоставената информация относно планирания престой е „ненадеждна“; защо е прието, че „има основателни съмнения“ за „миграционен риск“; от кои точно доказателства, какви точно факти са възприети, за да се достигне до този извод. Така мотивиран, оспореният акт, по арт. от чл. 146, т. 3 от АПК, препятства правото на защита на засегнатото лице да разбере мотивите на засягащия го негативен за него акт, респ. да организира защитата си срещу него.

Така оспореният акт препятства и извършване на проверка от страна на съда относно неговата материална законосъобразност.

Същевременно, следва да се отбележи, че към заявлението за издаване на краткосрочна виза са приложени документи, целящи да докажат доказващи целта и условията на планирания престой. Тези документи не са обсъждани. Не са изложени мотиви защо не се кредитират, а е възприет изводът, изложен в оспорения акт.

При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят сторените разноски за държавна такса в размер на 10 лв., както и сума в размер на 140 лв. за превод на документи, които имат характер на разноски по производството по смисъла на чл.78, ал.1 от ГПК. Жалбоподателят претендира разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 587 лв. (300 евро). В приложеното към жалбата пълномощно от 24.04.2025 г. в полза на адв. Г. М. Г. е вписано, че е договорено възнаграждение в размер на 300 евро, платимо по банков път, но не са ангажирани доказателства за неговото заплащане (банкови документи), поради което съдът приема, че същите разноски не са доказани, респ. разноски за адвокатско възнаграждение не следва да се присъждат.

Водим от изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд-София град, 64-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на МД Б. Б., гражданин на Б., роден на хх г. срещу отказ за издаване виза от 15.4.2025 г., издаден от завеждащ Консулската служба към Посолството на Република България в [населено място], К..

ВРЪЩА преписката на завеждащ Консулската служба към Посолството на Република България в [населено място], К. за продължаване на административното производство и при съобразяване на указанията, дадени в мотивите на това решение.

ОСЪЖДА Министерството на външните работи да заплати на МД Б. Б., гражданин на Б. сумата от 597 лв. разноски.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

При подаване на касационна жалба, тя следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 30 лв. При неизпълнение на указанията жалбата следва да бъде върната.